

Nr 803

Av herr Romanus m. fl., angående statsbidraget till drift av barnstugor.

(Lika lydande med motion nr 642 i Första kammaren)

Bristen på daghemsplatser är fortfarande ett av de allvarligaste hindren för jämlikhet mellan män och kvinnor. Kommunernas stora kostnader för driften av daghem är en starkt återhållande faktor på daghemsbyggandet. De förslag som framläggs i årets statsverksproposition om höjning av driftbidraget för daghem från 1 600 kr. per plats till 2 800 kr. och för fritidshem från 600 kr. per plats till 1 500 kr. är därför ett steg i rätt riktning. Fortfarande utgör emellertid driftkostnaderna för barnstugorna ett allvarligt problem för de kommuner som har stort behov av barntillsynsplatser i förhållande till invånarantal och skatteunderlag.

Så är t. ex. fallet i storstädernas förorter med förhållandevis ung befolkning. Den snabba expansionen medför också i övrigt stora påfrestningar på kommunens ekonomi, bl. a. på grund av eftersläpningen när det gäller skatteinkomster från inflyttade. Kostnaderna i dessa områden ligger dessutom ofta över riksgenomsnittet. Driftkostnaden för en daghemsplats i Storstockholm torde i många fall ligga närmare 10 000 kr. per år än de 7 500 kr. som socialstyrelsen anger som riksgenomsnitt. För fritidshem är siffran 8 000 kr. per plats och år troligen mer adekvat än socialstyrelsens 5 400 kr. Om föräldraavgifter på ca 1 000 kr. för daghemsplats och 500 kr. för fritidshemsplats frånräknas, motsvarar alltså det höjda statsbidraget i dessa fall en knapp tredjedel av återstoden för daghem respektive en femtedel för fritidshem.

I de likalydande motionerna till 1969 års riksdag I: 519 av herr Anderson (fp) och II: 659 av herr Romanus (fp) m. fl. föreslogs att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t skulle hemställa om förslag till sådan ändring av reglerna för bidrag till driften av barnstugor att ökat stöd ges åt kommuner som, genom stor andel studerande, stark inflyttning av unga familjer eller liknande orsaker, i förhållande till sitt skatteunderlag har särskilt stort behov av barntillsynsplatser. I motionen framhölls bl. a. det faktum att utbildningsanstalter och studentbostäder ofta förlagts till kommunen genom statliga beslut och att kommunernas kostnader för barntillsyn för studenter kan bli betydande om efterfrågan skall tillgodoses, vilket är nödvändigt för att garantera även de gifta kvinnliga studenterna

med barn rätten till utbildning. Samtidigt är man i kommunerna i fråga medveten om att många av dessa studenter lämnar kommunen efter fullgjord utbildning och därför inte tillför kommunen några nämnvärda skatteinkomster.

Som framgår av de ovan återgivna sifferuppgifterna, som hänför sig till beräknade genomsnittskostnader för 1970 i en av Stockholms förorter, är det nämnda motionsyrkandet i hög grad aktuellt även efter den höjning av bidragen som föreslås i årets statsverksproposition.

Vi föreslår därför,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att förslag snarast framlägges till sådan ändring av reglerna för bidrag till driften av barnstugor att ökat stöd ges åt kommuner som i förhållande till sitt skatteunderlag har särskilt stort behov av barntillsynsplatser.

Stockholm den 28 januari 1970

Gabriel Romanus (fp) Cecilia Nettelbrandt (fp) Ingemar Mundebo (fp)

Karl-Erik Strömberg (fp) Per Ahlmark (fp) Ola Ullsten (fp)
